

28. marec 2021 - 6. postna - cvetna nedelja

(Iz 50,4-7) TUKAJ

Starozavezni odlomek na cvetno nedeljo spada v drugi del Izaijeve knjige, ki jo imenujemo z grškim izrazom "Devteroizaija" ali tudi "Knjiga tolažbe", ki je pa ne smemo mešati z Jeremijevo Knjigo tolažbe, o kateri je bilo govora na tiho nedeljo. V tem delu Izaijeve knjige najdemo **štiri speve o Božjem služabniku**; naš nedeljski odlomek je tretji spev tega Božjega služabnika. Ti spevi so razmetani po drugem delu Izaijeve knjige, vendar jih je treba najprej obravnavati kot celoto, da bi lahko posamezen del prav razumeli in ga umestili tja, kamor spada.

V prvem spevu (Iz 42,1-7), ki ga imamo kot berilo na veliki ponedeljek, se pisec dotika temeljnih misli svojega sporočila: Božja suverena vzvišenost in moč kot izvor odrešenja, ki prihaja; slovesni prihod Odrešenika, ki ga pošilja Bog; Božja brezpogojna zvestoba do njegovega ljudstva; vzvišenost Boga nad maliki in drugimi bogovi, ki so nesposobni vnaprej naznaniti in uresničiti odrešenje in poslanje preroka, glasnika veselja.

Drugi spev (Iz 49,1-6), ki ga imamo kot berilo na veliki torek, je v središču spisa in zaključuje prvi spev: kljub Izraelovi neveri in navideznemu neuspehu Božjega služabnika Bog vztraja pri svoji volji za odrešenje, v to pa vključuje vse narode.

Po kratkem presledku sledi **tretji spev** (Iz 50,4-9), ki je berilo cvetne nedelje, vse pa zaključuje **četrti spev** (Iz 52-13-53,12), ki ga imamo kot berilo pri obredih velikega petka (o njem glej komentar, ki bo sledil na tej spletni strani za veliki petek).

Kar zadeva literarno obliko tretjega speva, je to psalm zaupanja, ki ga izreče ena sama oseba. Ne obrača se naravnost na Boga. To, kar izraža, izvira iz njegove osebne izkušnje in je izraz njegove globoke vere. Spev je sestavljen iz treh različnih delov. Prvi del se začneja in končuje z izrazom »Gospod Bog ...« Drugi del poudarja prvo osebo: »jaz se nisem upiral, nisem se umaknil ... svoj hrbet sem nastavljal ... svoje lice ... svojega obraza nisem skrival.« Tretji del se pa spet začneja z izrazom »Gospod Bog ...«

Prvi del poudarja *preroško poslanstvo*. Kot se učenci s ponavljanjem uče na pamet nauke učitelja, da bi jih potem oznanjali, kot so jih slišali, tako se mora prerok naučiti tega, kar sliši od Boga, da bo lahko to zvesto predal »omagujočim.« Prerok mora vedno znova prisluhniti

Bogu, da bi mogel biti njegov posrednik omagujočim, zato mu je Bog »odprl uho.«

Drugi del govori o prerokovi *pokorščini in vztrajanju*. Nasprotniki ga bijejo, mu pulijo brado, pljuvajo vanj, toda on vztraja v svojem oznanjevanju.

Tretji del govori o *zaupanju v Boga*. »Gospod Bog mi pomaga.« Pri Devterozaiju "pomagati" označuje odrešilne obljube, ki jih je dal Bog. Prerok torej svoje trpljenje zaradi oznanjevanja povezuje z gotovostjo uresničenja Božjih odrešilnih obljub. To potrjujeta tudi vrstici 8 in 9 (v berilu jih ni) in odsevata način izražanja, ki so ga uporabljala sodišča. Prerokovi nasprotniki so se tako izkazali kot Božji sovražniki, zato preroku ni treba biti v skrbeh glede uspešnosti njegovega oznanila.

S tem ko je Cerkev ta starozavezni odlomek postavila na začetek velikega tedna, je predstavila Kristusa kot zvestega Božjega služabnika, ki pa mora zaradi svojega oznanjevanja trpeti. Da je Kristusa upravičeno imeti za starozaveznega Božjega služabnika, nam bo pokazal četrti spev, ki ga bomo obravnavali na veliki petek.

Seveda velja to tudi za Cerkev, ki je Kristusovo skrivnostno telo. Dovolj je videti prikrito preganjanje krščanstva pri nas z razno propagando za splav, pa enospolne zakone (ki jim je papež Frančišek odrekel blagoslov!), pa prosto izbiro spola in podobne zadeve, ki kršijo osnovna moralna načela, da o raznih skrajno žaljivih napisih proti veri in Cerkvi niti ne govorimo. Vendar velja tudi tu, kar velja za starozaveznega preroka: Bog je na naši strani in svoje obljube odrešenja ne bo preklical. In to naj bo vodilna misel letošnjega velikega tedna.